

Sedmični pregled sudske prakse
26. – 30. avgust 2019. godine¹

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 2. Član 3. Član 5. st. 3 Član 6.</p>	<p>Magnitskiy and Others v. Russia, no. 32631/09</p> <p>27. avgust 2019. godine</p> <p>Odjel III</p>	<p>Odgovornost države za smrt pritvorenika.</p> <p>Gospodin Magnitskiy umro je u pritvoru nakon što mu je uskraćena potrebna medicinska njega, čime je država prekršila svoje pozitivne obaveze iz člana 2. Konvencije (pravo na život).</p> <p>Pritvor mu je određen u toku krivičnog postupka koji je završen nakon njegove smrti donošenjem osuđujuće presude. Aplikanti, udovica i majka pokojnog g. Magnitskog, žale se između ostalog da mu je suđeno i presuđeno nakon njegove smrti u pritvoru.</p> <p>- Član 34: Pitanje mogu li aplikanti tvrditi da su indirektne žrtve navodnog kršenja člana 6. Konvencije (pravo na pravično suđenje). Za kriterije koji se primjenjuju v. paragrafe 278-279 presude.</p> <p>- Posthumni krivični postupak i član 6. stav 1. / član 6. stav 2. Suđenje mrtvoj osobi po svojoj prirodi nespojivo je sa svim garancijama poštenog suđenja. Pojam "urođene nepravičnosti". Pogledajte paragrafe 280-283 presude.</p> <p>Član 6. (krivičnopravni aspekt).</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. zbog uslova pritvora i tretmana g. M. od strane zatvorskih čuvara i nedostatka efikasne istrage zbog njegove smrti, povreda člana 5. st. 3, povreda člana 2., te člana 6. st. 1 i 2. Konvencije.</p>

¹ Informacije ne obavezuju Sud.

Sedmični pregled sudske prakse
2. – 6. septembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 2	<p>Olewnik-Cieplińska and Olewnik v. Poland, br. 20147/15</p> <p>5. septembar 2019. godine</p> <p>Odjel I</p>	<p>Nefunkcionalnost sistema. Procesuiranje krivičnog djela otmice sa smrtnom posljedicom.</p> <p>Sin, odnosno brat aplikanta kidnapovan je 2001. godine. Bio je pritvoren i zlostavljan više od dvije godine i potom ubijen nakon što je otmičarima predana tražena otkupnina. Tijelo je otkriveno 2006. godine. Brojni članovi bande pravomoćno su osuđeni za ovo krivično djelo 2010. godine. Istraga o zločinu, uključujući navode o umiešanosti službenika za provođenje zakona, još uvijek je u toku.</p> <p>Prema aplikantima, smrt je posljedica neuspjeha domaćih vlasti da efikasno istraže otmicu i, da na kraju, zaštite život.</p> <p>Materijalni i procesni aspekti člana 2. Konvencije u kontekstu smrti koja je nastupila nakon otmice zbog otkupnine i dugotrajnog zatočeništva. Nova situacija. Pozitivne obaveze države utvrđene u predmetu Osman v. the United Kingdom [Veliko vijeće] primijenjene su u kontekstu otmice. Vidi posebno paragrafe 119-121, 125, 131 i 132 presude.</p> <p>Utvrđena povreda i materijalnog i procesnog aspekta člana 2. Konvencije.</p>
Član 12	<p>Theodorou and Tsotsorou v. Greece, br. 57854/15</p> <p>5. septembar 2019. godine</p> <p>Odjel I</p>	<p>Poništenje braka.</p> <p>Prvi aplikant se razveo od supruge i oženio se njenom sestrom koja u predmetu učestvuje kao druga aplikantica. Dvije godine nakon sklapanja njihovog braka - u vezi s kojim nije bilo nikakvih prigovora - tužilac je pokrenuo postupak prema odredbama Građanskog zakonika s ciljem poništenja braka. Kasacijski sud je na kraju presudio u korist tužioca i brak je poništen, uzimajući u obzir, između ostalog, potrebu zaštite porodice i održavanje dojma „pristojnosti“. Aplikanti su do tada bili u braku deset godina.</p> <p>Vidi posebno komparativnu praksu tj. zakonodavstvo država Vijeća Evrope: paragrafi 19 i 30 presude i kako Sud cijeni (ne)postojanje konsenzusa među državama o određenom pitanju prilikom donošenja odluke (paragraf 30 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 12. Konvencije (Pravo na sklapanje braka).</p>
Član 6. stav 2 Član 13	<p>Januškevičienė v. Lithuania, br. 69717/14</p>	<p>Pretpostavka nevinosti.</p> <p>Poštivanje pretpostavke nevinosti u slučaju kada presude koje su donesene u krivičnom postupku protiv drugih lica impliciraju krivicu aplikanta, a da aplikant u tim postupcima nije imao nikakav status.</p> <p>Pitanje iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava.</p>

	<p>3. septembar 2019. godine</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Da li se, u navedenoj situaciji, tužba koju je aplikant podnio za naknadu štete u parničnom postupku može smatrati učinkovitim pravim sredstvom i je li potrebno da se sporne izjave povuku kako bi se taj pravni lijek smatrao efikasnim? Pogledajte paragrafe 58-63 presude.</p> <p>Aplikant nije imao mogućnost podnošenja žalbe na presude koje su donesene u krivičnim postupcima protiv trećih lica, a koje su uticale na njegovo pravo na pretpostavku nevinosti. Aplikacija se ispituje <i>ex officio</i> prema članu 13. Konvencije (Pravo na djelotvoran pravni lijek). Međusobna povezanost sa članom 35. stav 1. Konvencije (uslovi dopustivosti).</p> <p>Nema povrede člana 13. Konvencije. Ostatak aplikacije proglašen nedopuštenim.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
9. – 13. septembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 8	<p><i>Strand Lobben and Others v. Norway</i>, no. 37283/13</p> <p>10. septembar 2019. godine</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Oduzimanje roditeljskog prava i usvojenje djeteta.</p> <p>Dijete je prvobitno predato na skrb, a nakon što je roditeljima oduzeto roditeljsko pravo, dijete je usvojeno od strane udomitelja.</p> <p>Balansiranje između interesa djeteta i interesa njegove biološke porodice. Nedostaci u postupku donošenja odluka o usvojenju ranjivog djeteta.</p> <p>Uloga novog stručnog ispitivanja / procjene. Postupak nije praćen zaštitnim mjerama koje bi bile proporcionalne težini miješanja u porodični život i ozbiljnosti interesa u pitanju.</p> <p>Član 34: Mogućnost majke da podnese žalbu Evropskom sudu za ljudska prava u ime njenog maloljetnog sina u ovoj vrsti situacije. Pogledajte paragrafe 156-159 presude.</p> <p>Vidi također obim ispitivanja predmeta pred Evropskim sudom za ljudska prava u ovakvoj situaciji (paragrafi 147-152 presude) i relevantne međunarodne materijale (paragrafi 134-139 presude). Komentari trećih strana, uključujući usvojitelje.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije (pravo na porodični život).</p>

Sedmični pregled sudske prakse
16. – 20. septembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 6.	<p>Akdağ v. Turkey, no. 75460/10</p> <p>17. septembar 2019. godine</p> <p>Odjel II</p>	<p>Odricanje od prava na advokata i prava na šutnju.</p> <p>Krivičnopravni aspekt prava na pravično suđenje.</p> <p>Aplikantica je u policiji potpisala izjavu na obrascu u kojem je naznačeno da je bila obavještena o njenim pravima, uključujući pravo na advokata i pravo na šutnju tokom ispitivanja. Na prvoj stranici istog obrasca nalazila se odštampana fraza koja glasi „Nijedan advokat nije tražen“, a “kućica” pored njega bila je označena s „X“. Aplikantica je tokom ispitivanja u policiji dala inkriminirajuće izjave koje je kasnije povukla i osporila na suđenju. Aplikantica je bila osuđena za članstvo u nelegalnoj organizaciji, a sud se oslanjao između ostalog na njene inkriminirajuće izjave.</p> <p>- Da li se aplikantica valjano odrekla prava na pravnu pomoć? Vidi paragraf 49 i dalje paragrafe presude. Za opća načela, Simeonovi v. Bulgaria [Veliko vijeće], paragraf 115 presude, i Murtazaliyeva v. Russia [Veliko vijeće], paragrafi 117-118 presude.</p> <p>- U ovom predmetu, Vlada nije dokazala da se aplikantica odrekla prava na advokata prilikom davanja izjava u policiji.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 i 3 (c) Konvencije.</p>
Član 35. stav 1	<p>Akif Hasanov v. Azerbaijan, no. 7268/10</p> <p>Odjel V</p>	<p>Uslovi dopustivosti aplikacije.</p> <p>Primjena pravila šest mjeseci. Postupak vođen protiv aplikanta zbog manjeg huliganstva. Žalbu je uložio krajem novembra 2007. godine. Iako je rok za odgovor na tu konkretnu žalbu bio tri dana, apelacioni sud je aplikantu poslao odluku tek sredinom 2009. godine. Aplikant je u međuvremenu podnio svoju aplikaciju Evropskom sudu za ljudska prava. Prema domaćem zakonu, aplikant je imao pravo da mu se uruči odluka.</p> <p>- Član 35. stav 1. Konvencije: od kojeg datuma počinje teći šestomjesečni rok za podnošenje aplikacije kada aplikant prema domaćem zakonu ima pravo da mu se dostavi kopija konačne domaće odluke, u situaciji kada takva dostava znatno kasni.</p> <p>- Opća načela postavljena u predmetu Worm v. Austria, paragraf 33 presude, i u novije vrijeme Artur Parkhomenko v. Ukraine, paragraf 70 presude), dopunjena su obavezom da se stranke u postupku revnosno informišu o statusu postupka, čak kada u pravilu imaju pravo na čekanje na uručenja odluke, u situaciji kad ta usluga očigledno i abnormalno kasni.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
30. septembar - 4. oktobar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 2	Fountas v. Greece , br. 50283/13 3. oktobar 2019. Odjel I	Nedostatak učinkovite istrage za krivično djelo ubistva. Aplikantov sin je ubijen od strane policije. Način na koji je aplikant bio uključen u istragu ispitan je u skladu s članom 2. Konvencije i u svjetlu dužnosti države prema članu 8. Konvencije da obavijesti porodicu o smrti u slučaju kada je poznat identitet pokojnika (vidi paragrafe 70 i 95 presude). Uporediti s predmetom Lozovyye v. Russia , br. 4587/09, paragraf 38, od 24. aprila 2018. godine. Utvrđena povreda proceduralnog aspekta člana 2. (pravo na život) zbog neadekvatnog uključivanja aplikanta u istragu o smrti njegovog sina.
Član 6. stav 1 Član 8	Nikolyan v. Armenia , br. 74438/14 3. oktobar 2019. Odjel I	Pristup sudu osobi kojoj je oduzeta poslovna sposobnost. Aplikantov zahtjev za razvod braka i zahtjev za iseljenje nikada nisu ispitani od strane domaćih sudova, jer je odlukom nadležnog organa aplikantu potpuno oduzeta poslovna sposobnost, a postavljeni zahtjevi su naknadno povučeni od strane aplikantovog sina, koji je postupao kao njegov staratelj. Sin aplikanta je postavljen za njegovog staratelja uprkos činjenici da je aplikant očito imao konfliktan odnos sa sinom, zbog čega se i protivio da mu on bude postavljen za staratelja. Pravo na pristup sudu radi vraćanja poslovne sposobnosti: opća zabrana direktnog pristupa sudu za osobe koje su proglašene poslovno nesposobnim. Član 8. (pravo na privatni život): Presuda kojom je aplikant proglašen poslovno nesposobnim oslanjala se isključivo na psihijatrijski nalaz i mišljenje, koji se nisu mogli smatrati „ažurnim“. Sud je primjenio Preporuku br. R (99) 4 Komiteta ministara Vijeća Europe u vezi "Načela pravne zaštite poslovno nesposobnih odraslih osoba" i Konvencije Ujedinjenih naroda o pravima osoba sa invaliditetom . Utvrđena povreda člana 6. st. 1 Konvencije, te člana 8 Konvencije.
Član 3.	Savran v. Denmark , br. 57467/15	Deportacija osobe koja boluje od teške duševne bolesti. Predložena deportacija osobe koja boluje od teške duševne bolesti bez uvjerenja države primateljice da će joj, pored intenzivne ambulantne terapije, biti dostupan nadzor.

	<p>1. oktobar 2019.</p> <p>Odjel IV</p> <p>(podnesen zahtjev za ustupanje nadležnosti Velikom vijeću)</p>	<p>Aplikant, turski državljanin koji je od djetinjstva živio u Danskoj i koji boluje od šizofrenije, osuđen je 2007. godine za teški napad sa smrtnom posljedicom. Izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od 7 godina i protjerivanje u Tursku. U okviru postupaka koji su na nacionalnom nivou uslijedili, ispitan je uticaj deportacije na duševno zdravlje aplikanta.</p> <p>Detaljan pregled i primjena načela iz predmeta Paposhvili protiv Belgije [Veliko vijeće] i, posebno, u pogledu raspoloživosti i pristupačnosti medicinskog (psihijatrijskog) liječenja u državi primateljici; procesna priroda <i>Paposhvili</i> obaveza koje trebaju primjenjivati domaći sudovi; da li je viši sud ispravno ocjenio dostupnost liječenja u Turskoj s obzirom na potvrđenu potrebu aplikanta za svakodnevnim liječničkim tretmanom, kao i za njegovim praćenjem i kontrolom u državi primateljici. Uloga pojedinačnih i dovoljnih uvjeravanja od strane države primateljice.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije. Prvi slučaj u kojem je Sud utvrdio povredu primjenjujući <i>Paposhvili</i> principe. Vidi posebno paragrafe 65 - 67 presude. Prigovor prema članu 8. Konvencije ne treba posebno ispitivati.</p>
<p>Član 1. Protokola 1.</p> <p>Član 46</p>	<p>Orlović and Others v. Bosnia and Herzegovina, br. 16332/18</p> <p>1. oktobar 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Obaveza uklanjanja crkve izgrađene na imovini fizičkog lica.</p> <p>Prije rata u Bosni i Hercegovini, aplikanti su živjeli na svom zemljištu. Tokom rata su izbjegli, a njihova zemlja je ekspropisana i na dijelu zemljišta je sagrađena crkva. Slijedom primjene zakona o povratu imovine, aplikanti su tražili i dobili povrat svog zemljišta. Oni su se vratili da žive u svom domu, ali još uvijek nisu u mogućnosti da preuzmu dio zemlje na kojoj se nalazi crkva, jer crkva nije uklonjena.</p> <p>Aplikanti su se žalili na neaktivnost državnih vlasti, suprotno pozitivnoj obavezi države da im u potpunosti vrati njihova imovinska prava. Vidi posebno paragrafe 57. i 61. presude.</p> <p>Utvrđena povreda prava na imovinu iz člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.</p> <p>Član 46: Uzimajući u obzir posebne okolnosti slučaja, država će u datom roku poduzeti sve potrebne mjere kako bi osigurala provođenje odluke u korist aplikanta, uključujući uklanjanje crkve sa njihove zemlje. Pogledaj paragrafe 68. – 71. presude.</p>
<p>Član 6. stav 2</p>	<p>Fleischner v. Germany, br. 61985/12</p> <p>3. oktobar 2019.</p>	<p>Građanska odgovornost aplikanta u slučaju kad je krivični postupak protiv njega obustavljen.</p> <p>Krivični postupak protiv aplikanta je obustavljen, a parnični postupak kojeg je žrtva naknadno pokrenula protiv njega je bio uspješan. Parnični sud se prilikom donošenja odluke i utvrđivanja građanske odgovornosti aplikanta oslanjao na činjenične nalaze iz presude krivičnog suda, uprkos činjenici da je krivični postupak protiv njega obustavljen.</p>

	<p>Odjel V</p>	<p>Pritužba prema članu 6. stav 2. da je jezik kojim se služio parnični sud prekršio njegovo pravo na pretpostavku nevinosti. Da li je parnični sud „reflektirao mišljenje da je aplikant kriv“ (Allen v. the United Kingdom [Veliko vijeće], paragraf 122 presude); posebna pažnja koju treba posvetiti jeziku koji se koristi prilikom formulisanja obrazloženja u parničnoj presudi nakon obustave krivičnog postupka (paragraf 69 presude); i stepen važnosti koji se mora dati prirodi i kontekstu jezika koji se koristi.</p> <p>Vidi također član 6. stav 1. (građanskopravni aspekt). Pravično suđenje. Aplikant bi trebao u potpunosti iskoristiti sve mogućnosti koje su mu na raspolaganju da dokaže svoj slučaj; paragrafi 37. - 41. presude.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. st. 2 Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p>Pastörs v. Germany, no. 55225/14</p> <p>3. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Sudijska nepristrasnost.</p> <p>Dvoje sudija koja su bila u braku postupala su u istom predmetu na različitim instancama. Kompatibilnost postupka s pojmom objektivne nepristrasnosti i doktrinom dojma nepristrasnosti kada u krivičnom predmetu na trećem stepenu sudjeluje sudija čija je supruga odlučivala u prvostepenom postupku. Okolnosti pod kojima viši sud adresira sumnje u nepristrasnost nižih instanci.</p> <p>Član 10. (Sloboda izražavanja), tumačen u svjetlu člana 17. Konvencije (Zabrana zloupotrebe prava): Neistinite izjave date namjerno da bi se oklevetali židovi i njihov progon kojeg su pretrpili tokom Drugog svjetskog rata; istorijski kontekst u kojem država ima posebnu moralnu odgovornost da se distancira od masovnih zločina koje su počinili nacisti (Nix protiv Njemačke (odluka), br. 35285/16, 13. mart 2018.); krivičnopravni odgovor je opravdan.</p> <p>Izricanje kazna zatvora zbog izjava koje je dao izabrani zastupnik u Parlamentu (paragrafi 36 - 49 presude).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 6. st. 1. Konvencije.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
7. – 11. oktobar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p>Fedulov v. Russia, br. 53068/08</p> <p>8. oktobar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Pravo na besplatne lijekove.</p> <p>Aplikant je osoba sa invaliditetom koja prema domaćem zakonu ima pravo na besplatne lijekove. On se žalio zbog neuspjeha države da mu osigura besplatne lijekove potrebne za liječenje karcinoma. Zbog navedenog je bio primoran da nabavi potreban lijek o svom trošku.</p> <p>Socijalne i zdravstvene pogodnosti i lijekovi za oboljele od karcinoma: Primjena člana 1. Protokola br. 1 (pravo na imovinu) i postojanje "smetanja" ovog prava: paragrafi 65 - 74 presude.</p> <p>Sporna situacija nije bila izazvana nikakvim izmjenama u zakonodavstvu (uporedite s prethodnim predmetima: paragrafi 76 - 78 presude).</p> <p>Navodni nedostatak javnih budžetskih sredstava i zakonitost neaktivnosti države. Obaveza država prema Konvenciji u ovom kontekstu (paragraf 79 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju (pravo na imovinu).</p>
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p>Balsamo v. San Marino, br. 20319/17 i 21414/17</p> <p>8. oktobar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Prošireno oduzimanje imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.</p> <p>Od aplikantica je oduzet novac zbog sumnje da je nezakonito pribavljen. Naredba za oduzimanje je donesena na kraju krivičnog postupka, uprkos oslobađajućoj presudi za krivično djelo pranja novca.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Član 7. (Kažnjavanje samo na osnovu zakona): razmatranje koncepta „kazne“ u navedenoj situaciji u svjetlu relevantnih kriterija (paragrafi 58 – 65 presude). - Član 1. Protokola br. 1: pojam „uplitanja“ države (paragraf 81 presude) - stepen polja procjene države i važnost proceduralnih mjera zaštite. <p>Rekapitulacija sudske prakse o oduzimanju imovine pribavljene krivičnim djelima (paragrafi 90-92 presude).</p> <p>Vidi također relevantne međunarodne instrumente.</p> <p>Nema povrede člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.</p>
<p>Član 4. Protokola br. 7.</p> <p>Član 46.</p>	<p>Korneyeva v. Russia, br. 72051/17</p> <p>8. oktobar 2019.</p>	<p>Kršenje načela <i>ne bis in idem</i>.</p> <p>Dvostruko procesuiranje i kažnjavanje aplikantice zbog učešća u nedozvoljenim protestima, protivno načelu <i>ne bis in idem</i> iz člana 4. Protokola br. 7 uz Konvenciju (Pravo da se ne bude suđen ili kažnjen dvaput po istom predmetu).</p>

	Odjel III	Primjena člana 46 Konvencije - Navođenje općih mjera za otklanjanje nedostataka u nacionalnom pravnom sistemu: paragrafi 68 - 72 presude. Utvrđena povreda člana 5. st. 1 (pravo na slobodu i sigurnost), člana 6. st. 1 (pravo na pravično suđenje), te člana 4. st. 1 Protokola br. 7 uz Konvenciju.
Član 10	Margulev v. Russia , br. 15449/09 8. oktobar 2019. Odjel III	Kleveta. Aplikant je rukovodilac nevladine organizacije. Nakon što je dao intervju za jedne novine, protiv novina je zbog njegovih izjava pokrenut postupak za zaštitu od klevete. U postupku za klevetu aplikant nije bio tuženi, već treća strana. Sud je naložio novinama da povuku izjave aplikanta koje su distribuirane putem članka. - da li je došlo do "uplitanja" u pravo aplikanta na slobodu izražavanja i može li se tvrditi da je on "žrtva" u smislu člana 34. Konvencije: paragrafi 36 - 38 presude. Da li je aplikant značajnije oštećen (član 35. stav 3. (b) Konvencije): paragrafi 40 - 43 presude. - "Zaštita ugleda ili prava drugih" iz člana 10. stav 2. Konvencije: postoji razlika između interesa za zaštitu ugleda javnih lica i ugleda pojedinca kao člana društva: vidjeti paragraf 45 presude. - Posljedice situacije kada na nacionalnom nivou nije uspostavljen balans između prava na ugled i prava na slobodu izražavanja: vidi posebno paragrafe 53 – 54 presude. Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.
Član 35. stav 1 Član 8	Milovanović v. Serbia , br. 56065/10 8. oktobar 2019. Odjel III	Starateljstvo nad maloljetnom djecom. Isprpljivanje domaćih pravnih lijekova i pravo na poštovanje privatnog i porodičnog života: paragrafi 105 -107 presude. U kontekstu kontinuiranog neizvršenja odluka kojima je aplikantici dodjeljeno starateljstvo nad dvoje maloljetne djece/pravo na kontakte iz člana 8. Konvencije, ne može se očekivati da aplikantica podnosi posebne žalbe Ustavnom sudu ili ovom Sudu zbog neizvršavanja svake odluke o privremenoj mjeri, kojih može biti veliki broj u okviru glavnog postupka. Sud je stoga primijenio globalni pristup prilikom ocjene pravičnosti postupaka pred domaćim organima i uzeo je u obzir sve činjenice koje mogu biti važne za kontekst i meritum (suštinu) glavnog postupka. Utvrđena povreda člana 6. i 8. Konvencije.
Član 8	Solcan v. Romania , br. 32074/14	Privremeno puštanje iz psihijatrijske ustanove. Aplikantica je izvršila krivično djelo ubistva u Francuskoj 2005. godine. Dijagnosticirana joj je paranoidna šizofrenija i bila je pritvorena u psihijatrijskoj ustanovi, prvo u Francuskoj, a od 2012. godine u Rumuniji.

	<p>8. oktobar 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Vlasti su 2013. godine odbile njen zahtjev da prisustvuje sahrani svoje majke. Ona se žalila da joj je time povrijeđeno pravo na porodični život.</p> <p>Prvi predmet koji se odnosi na privremeno puštanje iz psihijatrijske ustanove.</p> <p>Razmatranje razlika između psihijatrijskog pritvaranja i zatvora (paragrafi 24 i 29 presude). Obaveza domaćih sudova u ovom kontekstu (paragraf 33 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 10.</p>	<p>Szurovecz v. Hungary, br. 15428/16</p> <p>8. oktobar 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Novinaru uskraćen pristup prihvatnom centru za tražioce azila.</p> <p>Aplikant, istraživački novinar za internet novinski portal, želio je sačiniti izvještaj o uslovima u prihvatnom centru za imigrante. Ured za imigraciju i nacionalnost odbio mu je pristup prihvatnom centru, uz kratko obrazloženje koje se odnosilo na zaštitu privatnog života i sigurnosti onih koji su bili smješteni u objektu (uključujući lica koja su zatražili azil). Obzirom da ovo nije bila vrsta odluke koja bi mogla biti predmet sudskog preispitivanja, nije bilo sudskog postupka i sudske odluke, niti balansiranja suprotstavljenih interesa.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Uskraćivanje dozvole novinaru da fizički pristupi državnoj instituciji predstavlja miješanje države u njegovu slobodu izražavanja zaštićenu članom 10. Konvencije (vidi paragrafe 52 - 55 presude i, <i>mutatis mutandis</i>, Schweizerische Radio- und Fernsehgesellschaft SRG v. Switzerland, paragraf 41 presude). - Pravo novinara na prikupljanje informacija i pravo tražilaca azila na privatnost. Balansiranje prava i razlozi za donošenje domaćih odluka. - Dostupnost drugih oblika / alata za novinarsko istraživanje nije dovoljno da opravda sporno mješanje države ili da otkloni predrasude koje su nastale zbog odbijanja dozvole za ulazak u prihvatni centar: paragraf 74 presude. Vidi također relevantne informacije o komparativnom pravu. <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.</p>
<p>Član 3.</p>	<p>M.D. v. France, br. 50376/13</p> <p>10. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Prijem i zaštita maloljetnika bez pratnje u imigracijskom kontekstu.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Slučaj koji se tiče sumnje u stvarnu starost migranta. - Aplikant se žalio da su ga nacionalne vlasti ostavile u nesigurnoj materijalnoj situaciji. <p>Sud je utvrdio da su francuske vlasti aplikantu, nakon što je u sudskom postupku u konačnici potvrđeno da je maloljetnik, pružili svu potrebnu pomoć, odredili zakonskog zastupnika, obezbjedili smještaj i upis u strukovnu školu.</p> <p>Iako je period od oko 14 mjeseci, nakon što je nižestepeni sud utvrdio da je punoljetan, bio težak, Sud smatra da postupanje države nije takvo da bi predstavljalo povredu člana 3. Konvencije.</p> <p>Nema povrede člana 3. Konvencije (Zabrana mučenja).</p>

<p>Član 6. stav 2</p>	<p>Batiashvili v. Georgia, br. 8284/07</p> <p>10. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Pretpostavka nevinosti. Uključenost vlasti u manipulaciju audio snimka telefonskog razgovora i dostava takvog snimka medijima.</p> <p>Aplikant je istaknuti pripadnik opozicije u Gruziji.</p> <p>Tvrdio je da su gruzijske vlasti manipulirale snimkom telefonskog razgovora između njega i vođe lokalne vojne grupacije kako bi insinuirale postojanje krivičnog djela. Potom su takav snimak putem medija stavili na raspolaganje javnosti prije nego što su protiv njega formalno podignute optužbe.</p> <p>Zbog navedenog se postavilo pitanje dopustivosti i merituma primjene člana 6. stav 2. (paragrafi 85 - 97 presude).</p> <p>Vidi također član 18. Konvencije (Granice korištenja ograničenja prava), u vezi s članom 5. stav 1. Konvencije (Pravo na slobodu i sigurnost).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 2 Konvencije. Nema povrede člana 5. st. 3 i st. 4.</p>
<p>Član 8.</p>	<p>Lewit v. Austria, br. 4782/18</p> <p>10. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Kleveta. Procesne obaveze države.</p> <p>Neuspjeh domaćih sudova da sveobuhvatno ispituju navodno kršenje prava aplikanta na privatnost nakon što je desničarski časopis objavio niz klevetničkih novinskih članaka o zatvorenicima koji su pobjegli iz bivšeg nacističkog koncentracionog logora (aplikant je bio jedan od tih zatvorenika), te da zaštite ugled aplikanta.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Primjenjivost: Primjena načela vezanih za negativno stereotipiziranje (etničke) grupe (Aksu v. Turkey, [VV], paragraf 58.) na heterogenu društvenu skupinu, poput zatvoreničke (paragraf 46 - 47 presude). U tom smislu, smatra se da je privatni život aplikanta doveden u pitanje, iako on nije lično imenovan u predmetnom članku. - Član 35. stav 1. Konvencije: Efikasnost pravnog lijeka kada aplikantu nije dozvoljeno da zahtjev za naknadu nematerijalne štete postavi u postupku za zaštitu od klevete. Pogledati sažetak sudske prakse: paragrafi 62 - 67 presude. - Procesne obaveze domaćih sudova prema članu 8. Nedostatak sveobuhvatnog ispitivanja suštine aplikantove tužbe za klevetu. <p>Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 2. Član 3.</p>	<p>O.D. v. Bulgaria, br. 34016/18</p> <p>10. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Protjerivanje stranca zbog prijetnje nacionalnoj sigurnosti.</p> <p>Naredba za protjerivanje sirijskog državljanina zbog prijetnje nacionalnoj sigurnosti.</p> <p>Uzimanje u obzir općeg konteksta nasilja u Siriji i individualnog rizika za kategoriju osoba kojoj pripada aplikant (vojni dezerteri).</p> <p>Prvi predmet koji se odnosi na protjerivanje stranca u Siriju, u vezi sa članicom Evropske Unije.</p> <p>Vidi takođe član 13. Konvencije (Pravo na djelotvoran pravni lijek).</p> <p>Utvrđena povreda člana 13. Konvencije, u vezi sa članovima 2. i 3. Konvencije.</p>

Sedmični pregled razvoja sudske prakse
14. – 18. oktobar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 8.</p> <p>Član 6.</p>	<p>López Ribalda and Others v. Spain, br. 1874/13 i 8567/13</p> <p>17. oktobar 2019.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Pravo zaposlenika na poštivanje privatnog života na radnom mjestu. Ograničenja prava poslodavca da vrši video nadzor.</p> <p>- Prihvatljivost aplikacije: “privatni život” zaposlenih sniman tokom njihovog radnog dana (paragrafi 92-94 presude).</p> <p>- Faktori koji se moraju uzeti u obzir prilikom ocjene suprotstavljenih interesa i proporcionalnost korištenih mjera videonadzora: vidi, posebno, paragrafi 116 – 117 presude. Balansiranje između prava aplikanta na poštivanje njihovog privatnog života i interesa njihovog poslodavca da zaštiti svoja vlasnička prava. Sloboda procjene države po ovom pitanju.</p> <p>Građanskopravni aspekt člana 6. Konvencije: Prihvatanje i korištenje snimaka videonadzora kao dokaznog sredstva: da li korištenje slika dobivenih putem spornog videonadzora kao dokaz u parničnom postupku narušava pravičnost tog postupka u cjelini: paragrafi 154 – 158 presude. Pogledajte relevantnu sudsku praksu primjenjivu u građanskom kontekstu, paragraf 152 presude.</p> <p>Nema povrede člana 6., niti člana 8. Konvencije.</p>
<p>Član 35.</p> <p>stav 1</p>	<p>Mehmet Ali Eser v. Turkey, br. 1399/07</p> <p>15. oktobar 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Uslovi dopustivosti - Rok za podnošenje aplikacije.</p> <p>Računanje šestomjesečnog roka za podnošenje aplikacije zbog zlostavljanja u policijskom pritvoru (paragrafi 30-32 presude).</p> <p>Utvrđivanje datuma kada je aplikant morao postati svjestan neučinkovitosti domaćih pravnih sredstava u slučaju propuštanja vlasti da postupaju po njegovoj pritužbi.</p> <p>Sud je zaključio da je aplikacija u pogledu navodne povrede člana 3. Konvencije podnesena izvan šestomjesečnog roka, te je kao takva odbačena.</p> <p>U pogledu pritužbi aplikanta na pravičnost postupka, Sud nije utvrdio povredu člana 6. st. 1 i 3 (c) Konvencije kada je sud u postupku koristio dokaz pribavljen u odsustvu advokata.</p>
<p>Član 8</p>	<p>Çapın v. Turkey, br. 44690/09</p> <p>15. oktobar 2019.</p>	<p>Rokovi zastare za pokretanje postupka utvrđivanja očinstva.</p> <p>Aplikant je vanbračno dijete. Otkrivši identitet svog biološkog oca kada je imao 45 godina, pokrenuo je postupak za utvrđivanje očinstva, ali je njegov zahtjev odbačen zbog zastare. Aplikacija, podnesena na osnovu člana 6. i 8. Konvencije, ispitana je u skladu sa članom 8. Konvencije.</p>

	Odjel II	Dopustivost aplikacije: izravna veza između utvrđivanja očinstva i privatnog života aplikanta (paragrafi 33 – 34 presuda). Potrebno balansiranje između prava i interesa u pitanju (posebno paragrafi 75 – 76 presude). Vidi također sažetak relevantne sudske prakse, paragrafi 53 – 61 presude. Utvrđena povreda člana 8. Konvencije.
Član 3 Član 5 Član 13	G.B. and Others v. Turkey , br. 4633/15 17. oktobar 2019. Odjel II	Imigracijski kontekst. Pritvaranje samohrane majke i njeno troje maloljetne djece u dobi od sedam, tri i dvije godine, u toku razmatranja njihovog zahtjeva za azil i postupka deportacije. - Član 3.: Smještaj male djece u pritvorskoj ustanovi u kontekstu imigracije: vidjeti sažetak sudske prakse i referencu na Konvenciju o pravima djeteta (paragraf 101 presude), apsolutni karakter člana 3. (paragraf 112 presude), i njegova relacija sa članom 5. st. 1 Konvencije u takvom kontekstu (paragraf 151 presude). - Član 13: Da li su aplikanti, osim pravnog lijeka za naknadu štete, imali na raspolaganju preventivni pravni lijek kojim se može zaustaviti kontinuirana povreda njihovog prava da ne budu izloženi nečovječnom ili ponižavajućem postupanju? Mehanizam pred Ustavnim sudom (vidi paragrafe 125-130 i dalje presude). - Član 5. st. 1: Veza s članom 3. Konvencije (paragraf 151 presude) i kažnjenje u puštanju aplikanta (paragraf 154). - Član 5. st. 4: Objašnjenje uslova koji se odnose na lišenje slobode maloljetnika od strane organa uprave u kontekstu imigracijske kontrole: paragrafi 166-169 presude. U izuzetnim okolnostima, kada nacionalne vlasti odluče pritvoriti dijete i njegove roditelje u svrhu koja je vezana za imigracije, zakonitost takvog pritvora treba ispitati s posebnom hitnošću na svim razinama: paragraf 186 presude. Specifičnost preispitivanja zakonitosti odluke od strane Ustavnog suda: paragrafi 181-187 presude. - Vidi i međunarodne dokumente. Utvrđena povreda člana 3. (zabrana mučenja) zbog uslova u dva centra u kojem su bili smješteni aplikanti. Utvrđena povreda člana 13. (Pravo na djelotvoran pravni lijek) zbog nepostojanja djelotvornog pravnog lijeka u pogledu uslova smještaja. Utvrđena povreda člana 5. st. 2 i 4. Konvencije (pravo na slobodu i sigurnost).
Član 6. Član 1. Protokola br. 1.	Kuzhelev and Others v. Russia , br. 64098/09 i 6 dr. 15. oktobar 2019.	Neizvršenje konačnih i obavezujućih presuda donosenih u korist aplikanta. Pravo na pravično suđenje prema članu 6. (građanskopravni aspekt) i pravo na imovinu prema članu 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.

	<p>Odjel III</p>	<p>- Dopustivost aplikacije <i>ratione personae</i>: Odgovornost države za dugove kompanija. Procjena statusa kompanija: uživaju li dovoljnu institucionalnu i operativnu nezavisnost od države u relevantno vrijeme? Pogledajte paragrafe 93 do 100 i 117 presude.</p> <p>Uporedite sa predmetom Fomenko and Others v. Russia (odl.), br. 42140/05 i 4 dr, od 24. septembra 2019. godine (pregled ključnih kriterija za utvrđivanje da li je država odgovorna za dugove privatne kompanije: paragraf 172 presude iz predmeta <i>Formenko</i> i status kompanije (vis-à-vis države) koja je bila savezni naučni proizvodni centar, paragraf 178 presude).</p> <p>- Odgađanje u izvršenju presuda donesenih u korist aplikanta radi isplate duga, a za koje je odgovorna država. Kašnjenje u isplati zaostalih plata u trajanju od jedne godine i deset mjeseci (uporedite s kašnjenjem kraćim od jedne godine). Važnost prirode naknada: vidjeti paragrafe 109 i 110 presude. Uporedite sa predmetom Fomenko and Others v. Russia (odl.) u pogledu neizvršenja presuda protiv privatnih kompanija za koje država nije direktno odgovorna (paragraf 181 i dr. presude).</p> <p>Značajna kašnjenja: nedopuštena aplikacija (paragraf 195 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. i člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju.</p>
<p>Član 9</p> <p>Član 46</p>	<p>Mushfiq Mammadov and Others v. Azerbaijan, br. 14604/08 i 3 dr.</p> <p>17. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Obaveza služenja vojnog roka.</p> <p>Aplikanti, Jehovini svjedoci, procesuirani su i osuđeni zbog toga što nisu odslužili vojni rok iz razloga savjesti.</p> <p>Prvi predmet protiv Azerbejdžana u vezi obaveznog služenja vojnog roka, iako se država obavezala da će usvojiti Zakon o civilnoj alternativni vojnoj službi kad se pridružila Vijeću Evrope 2001. godine.</p> <p>Vidi takođe član 46 Konvencije (obaveznost i izvršenje presuda).</p> <p>Utvrđena povreda člana 9. Konvencije (Sloboda mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti).</p>
<p>Član 6</p> <p>Član 8</p>	<p>Polyakh and Others v. Ukraine, br. 58812/15 i 4 dr.</p> <p>17. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Mjere lustracije (dopustivost aplikacije / dužina postupka pred Ustavnim sudom i privatni život). Nakon promjene vlasti u Ukrajini poslije Euromajdana (masovni prosvjed protiv vlade u Ukrajini) početkom 2014. godine, usvojeno je zakonodavstvo o lustraciji koje se odnosi na državnike i državne službenike režima Janukoviča (2010. – 2014. godine). Četiri aplikanta, bivši državni službenici, otpušteni su sa svojih položaja na osnovu tog zakonodavstva. Pred Ustavnim sudom se čeka utvrđivanje ustavnosti zakona o lustraciji.</p> <p>- Primjena načela uspostavljenih u sudskoj praksi Suda koja se odnose na lustraciju u komunističkim totalitarnim režimima (vidi, na primjer, Turek v. Slovakia i Anchev v. Bulgaria (odluka)) na novi kontekst, prije svega na lustraciju službenika povezanih s prethodnom vladom s autoritarnim tendencijama (paragraf 264 presude).</p> <p>Pitanje o primjeni člana 6. (krivičnopravni aspekt): paragrafi 154-159 presude.</p>

		<ul style="list-style-type: none"> - Primjena pristupa koji se zasniva na posljedicama iz predmeta Denisov v. Ukraine (Veliko vijeće) na dopustivost aplikacije prema članu 8. Može li se smatrati da će ovaj novi režim lustracije slijediti legitimne ciljeve (nacionalna sigurnost, zaštita drugih i izgradnja demokratije) koji se nastoje ostvariti u klasičnijim slučajevima lustracije? Polje slobodne procjene države u ovom kontekstu (paragrafi 288 i 289 presude). - Član 41 (pravično zadovoljenje): paragrafi 333-334 presude. - Međusobna povezanost Konvencije i Venecijanske komisije: vidi posebno paragraf 273 presude. Pogledajte također relevantne međunarodne materijale. <p>Utvrđena povreda člana 6. i člana 8. Konvencije.</p>
--	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
21. – 25. oktobar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 14.</p> <p>Član 1.</p> <p>Protokola br.1.</p>	<p>J.D. and A. v. the United Kingdom, br. 32949/17 i 34614/17</p> <p>24. oktobar 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Zabrana diskriminacije. Smanjenje stambenih povlastica.</p> <p>Obje aplikantice uživaju stambene povlastice, živeći u socijalnim stanovima u adaptiranim zgradama. Prva aplikantica brine o svojoj kćerci s invaliditetom, a druga je žrtva ozbiljnog nasilja u porodici i smještena je prema tzv. “šemi zaštite”. Žale se na smanjenje stambenih povlastica pozivajući se, između ostalog, na član 14. u vezi s članom 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju, tvrdeći da je zakonsko smanjenje povlastica (koje je osmišljeno da ih motivira na preseljenje u manji stan) imalo pretjeran uticaj na njih.</p> <p>Navodna indirektna diskriminacija - opća politika ili mjera koja, iako prividno neutralna, ima poseban diskriminatorni učinak na određenu skupinu (vidi, na primjer, predmet Biao v. Denmark [Veliko vijeće], paragraf 103 presude).</p> <p>- Test koji se primjenjuje kako bi se procjenila opravdanost mjera koje država poduzima u okviru svojih socijalnih i ekonomskih politika. Navodna diskriminacija po osnovu invaliditeta i spola, a koja nije rezultat prelazne mjere koja se provodi u dobroj namjeri da se ispravi nejednakost. Potrebni su ozbiljni razlozi da se opravda sporna mjera u odnosu na aplikantice (paragraf 97 presude). Država nije napravila razliku u korist određenih kategorija ranjivih korisnika socijalnih stanova prilikom primjene izmijenjene šeme povlastica za smještaj.</p> <p>Utvrđena povreda člana 14. i člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u odnosu na drugu aplikanticu.</p>
<p>Član 6.</p>	<p>Deli v. the Republic of Moldova, br. 42010/06</p> <p>22. oktobar 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Kažnjavanje zbog nepoštivanja suda. Nepristrasnost sudije.</p> <p>Pravo na pravično suđenje – krivičnopravni aspekt.</p> <p>Aplikant je kažnjen zbog nepoštivanja suda. Odluku o kazni donio je sudija prema kojem je nepoštivanje navodno učinjeno.</p> <p>Navodni nedostatak nepristrasnosti sudije, kako sa subjektivnog stanovišta (obzirom da je sudija strana u sporu s aplikantom), tako i sa objektivnog stajališta (u svjetlu njegove uloge kao podnosioca tužbi i sudije koji odlučuje o ishodu tih tužbi).</p> <p>Postupanje domaćih sudova u vezi ispitivanja navedenih propusta.</p> <p>Predmet je pred Evropskim sudom za ljudska prava ispitivan sa stanovišta i subjektivne i objektivne nepristrasnosti (paragrafi 38-42 presude).</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 Konvencije zbog nedostatka nepristrasnosti okružnog suda, te povreda istog člana zbog propusta da se pravilno izvrši pozivanje aplikanta na ročište pred apelacionim sudom.</p>

<p>Član 5. st. 4</p>	<p>Venet v. Belgium, br. 27703/16</p> <p>22. oktobar 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Ispitivanje zakonitosti pritvora.</p> <p>Lično prisustvo na ročištu pred Kasacionim sudom. Specifična situacija u slučaju postupka pred sudom posljednje instance: paragrafi 37 i 38 presude.</p> <p>Razlika između dva glavna principa: jednakost oružja i kontradiktornost postupka.</p> <p>Uloga nezavisnog odvjetnika (fr. l'avocat general) koji nije stranka u postupku i njegov uticaj na ocjenu i odluku suda: vidi paragrafe 40 – 42 presude.</p> <p>Međusobni odnos između člana 6. stav 1 i člana 5. stav 4 i pojašnjenje sudske prakse: vidi paragraf 43 presude.</p> <p>Aplikant nije blagovremeno obavješten o terminu ročišta pred sudom najviše instance (vidi domaći sistem): paragraf 47 - 49 presude. Aplikant, ni njegov advokat nisu bili u mogućnosti da se upoznaju i repliciraju na završne riječi nezavisnog odvjetnika.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 4 Konvencije.</p>
<p>Član 6.</p>	<p>Carrefour France v. France (odluka), br. 37858/14</p> <p>24. oktobar 2019.</p> <p>Odjel V</p>	<p>Načelo zakonitosti. Odgovornost jednog pravnog lica za djelo koje je počinilo drugo pravno lice.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt).</p> <p>2006. godine pokrenut je postupak protiv kompanije <i>Carrefour Hypermarchés France</i> zbog navodnog kršenja domaćih zakona o konkurenciji. Kompanija je nakon toga brisana iz registra poslovnih subjekata, iako njeno poslovanje nije bilo prekinuto (gašenje bez likvidacije), a posao (imovina, zaposleni) je prebačen na <i>Carrefour France</i>, aplikantovu kompaniju.</p> <p>Postupak vezan za kršenje zakona o konkurenciji nastavio se protiv kompanije aplikanta i okončan je na način da je aplikantovoj kompaniji izrečena novčana kazna u iznosu od 60.000 eura.</p> <p>Aplikacija je podnesena na osnovu člana 6. stav 1 i člana 6. stav 2 Konvencije, uz navode da je novčana kazna protiv njega izrečena zbog djela druge kompanije (<i>Carrefour Hypermarchés France</i>) čime je prekršeno načelo da su kazne vezane za ličnost prekršioca (<i>le principe de la personnalité des peines</i>). Novo pitanje.</p> <p>Primjenjivost člana 6. na građansku kaznu izrečenu za kršenje pravila konkurencije; sudska praksa Suda o načelu zakonitosti u smislu da osoba ne smije biti kažnjena za djelo koje uključuje krivičnu odgovornost druge osobe (Lagardère v. France, paragraf 77), načelo koje se primjenjuje na fizička tako i na pravna lica (G.I.E.M. S.R.L. and Others v. Italy [VV], paragrafi 171-174); da li je ovaj princip spriječio prenos odgovornosti na kompaniju aplikanta obzirom da između ove dvije kompanije postoji kontinuitet u ekonomskom i operativnom smislu.</p> <p>Pogledajte razvoj sudske prakse, posebno paragrafe 47 i 48 odluke.</p> <p>Aplikacija je proglašena nedopuštenom kao očigledno neosnovana.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
28. oktobar – 1. novembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 3</p> <p>Član 13</p> <p>Član 35</p>	<p>Ulemek v. Croatia, br. 21613/16</p> <p>31. oktobar 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Neadekvatni uslovi pritvora i nedostatak efikasnog domaćeg pravnog lijeka u tom pogledu.</p> <p>Sveobuhvatan i detaljan pregled sudske prakse o pravnim lijekovima u vezi uslova pritvora.</p> <p>Član 35. stav 1. Konvencije - efikasni domaći pravni lijekovi i izračunavanje šestomjesečnog roka. Pregled sudske prakse o djelotvornim lijekovima iz člana 13. Konvencije općenito i posebno u pogledu uslova pritvora.</p> <p>Detaljan pregled odnosa između preventivnih i kompenzacijskih pravnih lijekova u kontekstu uslova pritvora i, posebno, da li upotreba preventivnog lijeka može/treba biti uslov da se pristupi kompenzacijskom lijeku.</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije u odnosu na uslove pritvora u zagrebačkom zatvoru.</p>
<p>Član 2 Protokola br. 1</p>	<p>Papageorgiou and Others v. Greece, br. 4762/18 i 6140/18</p> <p>31. oktobar 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Poštivanje vjerskih uvjerenja roditelja.</p> <p>Obavezni časovi vjeronauke u osnovnim i srednjim školama i poteškoće aplikantata da od ove obaveze izuzmu svoju djecu.</p> <p>Obaveza roditelja da podnesu svečanu izjavu da njihova djeca nisu pravoslavni hrišćani, kako bi mogli biti oslobođeni časova vjerskog obrazovanja. Član 2. Protokola br. 1. uz Konvenciju, tumačen u svjetlu člana 9. Konvencije (Sloboda mišljenja, savjesti i vjeroispovijesti).</p> <p>Pojedinac ima pravo da ne ispoljava svoju religiju ili religijska uvjerenja.</p> <p>Vidi također međusobnu povezanost člana 2. Protokola br. 1 i članova 8., 9. i 10. Konvencije i rekapitulaciju relevantne sudske prakse.</p> <p>Utvrđena povreda člana 2. Protokola br. 1 uz Konvenciju (pravo na obrazovanje).</p>
<p>Član 8</p>	<p>Vučina v. Croatia (odluka), br. 58955/13</p> <p>31. oktobar 2019.</p> <p>Odjel I</p>	<p>Pravo na privatni život: pogrešna objava fotografije aplikanta u časopisu.</p> <p>Fotografija na kojoj aplikantica aplaudira na popularnom muzičkom koncertu je objavljena u časopisu. ali s pogrešnim potpisom, jer je navedeno da se radi o ženi tadašnjeg gradonačelnika grada.</p> <p>Njena parnična tužba za naknadu štete protiv izdavača časopisa je na kraju odbijena. Nova situacija.</p> <p>U kojoj mjeri sudska praksa Suda priznaje pravo na zaštitu vlastite slike („droit à l’image“) nezavisno o bilo kom drugom pitanju uplitanja u privatne stvari ili ugled.</p> <p>Što se tiče posljedica objavljivanja fotografije na privatni život aplikanta, i u odnosu na pitanje časti i ugleda, sporna situacija koja utiče na privatni život aplikanta trebala bi dostići određenu „razinu ozbiljnosti“ da bi se pokrenulo pitanje eventualne povrede člana 8. (paragraf 31 odluke).</p>

		<p>Pitanje je li postignut potreban nivo ozbiljnosti u ovoj konkretnoj situaciji i relevantni kriteriji koji se trebaju primijeniti. Pogledajte paragrafe 31-34 odluke. Vidi, posebno, paragrafe 35 i 36 odluke o objavljivanju fotografije na javnom mjestu sa javnog događaja i paragraf 46 odluke o pukom navođenju pogrešnog imena pored fotografije, bez ikakvih negativnih konotacija povezanih s tim imenom i / ili izobličenja fotografije. Fotografiju je kasnije koristio internet portal: efikasnost zaštite koju pružaju domaći sudovi (vidi paragraf 40 odluke). Nedopustiva aplikacija (paragraf 50 odluke).</p> <p>- Vidi, također, noviji pregled općih načela koja se tiču prava pojedinca na zaštitu njegove slike, López Ribalda and Others v. Spain [Veliko vijeće], paragraf 89 odluke.</p> <p>Aplikacija je proglašena nedopuštenom <i>ratione materiae</i>.</p>
<p>Član 1. Protokola br. 12</p>	<p>Baralija v. Bosnia and Hercegovina, br. 30100/18</p> <p>29. oktobar 2019.</p> <p>Odjel IV</p>	<p>Opća zabrana diskriminacije. Pravo glasanja i kandidiranja na lokalnim izborima.</p> <p>Zbog neizvršavanja presude Ustavnog suda, aplikantici je onemogućeno da ostvari svoje glasačko pravo i svoje pravo da se kandiduje na lokalnim izborima u dužem vremenskom periodu. Diskriminacija na osnovu mjesta prebivališta. Nema dovoljnog, objektivnog i razumnog obrazloženja za ovakvu situaciju.</p> <p>Primjena načela koja se odnose na zabranu diskriminacije iz člana 14. i opće zabrane diskriminacije iz člana 1. Protokola br. 12 razvili su, između ostalog, u predmetima Sejdić and Finci v. Bosnia and Hercegovina [Veliko vijeće], Zornić v. Bosnia and Hercegovina i Carson and Others v. the United Kingdom [Veliko vijeće] (zadnji predmet se odnosi na različito postupanje prema mjestu prebivališta).</p> <p>Pogledajte referencu na Evropsku povelju o lokalnoj samoupravi: paragrafi 57 i 58 presude.</p> <p>Primjena člana 46. Konvencije (Obaveznost i izvršenje presuda) u pogledu neizvršenja konačne, obavezujuće sudske odluke. Tužena država mora poduzeti pojedinačne i generalne mjere za otklanjanje povrede, uključujući zakonodavne izmjene.</p> <p>Utvrđena povreda člana 1. Protokola br. 12 uz Konvenciju.</p>

Sedmični pregled sudske prakse
4. – 8. novembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
Član 5.	Porchet v. Switzerland (odluka), br. 36391/16 Odjel III	Trajanje pritvora. Aplikant je bio pritvoren 16 dana u policijskoj pritvorskoj ćeliji, čime je prekoračen zakonski limit od 48 sati za pritvor u toj vrsti ćelije. Nakon njegove osude, krivični sud je priznao nezakonitost tog pritvora i smanjio mu je izrečenu kaznu za 8 dana. Aplikacija je podnesena pozivajući se na povredu člana 5. stav 5 (pravo na slobodu i sigurnost) jer mu je u postupku pred domaćim sudovima odbijen zahtjev za novčanu naknadu. Aplikant više nije „žrtva“ u smislu člana 34. Konvencije: riječ „odšteta“ (<i>“réparation”</i> na francuskom) u članu 5. stav 5. Konvencije ne znači da dosuđena naknada mora biti nužno i novčana. Nedopustiva aplikacija.
Član 10.	Herbai v. Hungary , br. 11608/15 5. novembar 2019. Odjel IV	Balans između slobode izražavanja zaposlenika i prava poslodavca da zaštiti poslovne interese. Aplikant, stručnjak za upravljanje ljudskim resursima u privatnoj banci, objavio je određene informacije, bez spominjanja svog poslodavca, na internet stranici za razmjenu znanja o publikacijama i događajima vezanim sa upravljanje ljudskim resursima, pokrivajući teme vezane za njegovo područje stručnosti. Otpušten je zbog kršenja standarda povjerljivosti svog poslodavca. - Komercijalni/poslovni govor i odnosi između poslodavca i zaposlenika; pravo poslodavca iz privatnog sektora da zaštiti svoje komercijalne interese. Pregled sudske prakse u pogledu državnih službenika i zaposlenika u privatnom sektoru (paragrafi 36 - 38 presude). - Podaci profesionalne prirode nisu isključeni iz područja primjene člana 10. stav 1.: vidjeti paragrafe 42 – 43 presude. - Elementi relevantni za ispitivanje koliko je dopušteno ograničiti pravo izražavanja u kontekstu radnih odnosa: vidi paragrafe 40 i naredne (nije bilo nepravilnosti koje bi aplikant htio otkriti, za razliku od sudske prakse vezane za zvizdače). - Domaći sudovi trebaju uspostaviti pravičan balans između slobode izražavanja zaposlenika i prava poslodavca da zaštiti svoje legitimne poslovne interese. Vidjeti paragrafe 50 i 51 presude. Utvrđena povreda člana 10. Konvencije.

Član 6.	Gelenidze v. Georgia , br. 72916/10 7. novembar 2019. Odjel V	Prekvalifikacija krivičnog djela u žalbenom postupku. Pravo na pravično suđenje (krivičnopravni aspekt). Pravna prekvalifikacija djela tokom žalbenog postupka, nakon što su krivična djela za koja je aplikant bio osuđen prvostepenom presudom bila dekriminalizirana. Povreda prava na odbranu zbog načina na koji je izvršena prekvalifikacija djela. Princip jednakosti oružja. Arbitrarna odluka koju je donio apelacioni sud nije ispravljena u postupku pred Vrhovnim sudom. Utvrđena povreda člana 6. st. 1. i 3. tačka (a) i (b) Konvencije.
----------------	--	--

Sedmični pregled sudske prakse
11. – 15. novembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 1. Protokola br. 1</p>	<p>S.A. Bio d'Ardennes v. Belgium, no. 44457/11</p> <p>12. novembar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Naknada za obavezno klanje zaraženih životinja.</p> <p>Aplikantu, proizvođaču govedine, odbijen je zahtjev za naknadu za obavezno klanje velikog broja životinja zaraženih brucelozom zbog brojnih kršenja propisa o zdravlju životinja.</p> <p>- „Kontrola upotrebe imovine“ je pravilo koje se primjenjuje u takvoj situaciji. Pogledajte paragrafe 47 do 49 presude. Procjena proporcionalnosti mjere, i posebno, visine naknade: paragraf 51 presude.</p> <p>- Polje slobodne procjene domaćih vlasti prilikom zaštite javnog zdravlja i sigurnosti hrane i određivanja kazne za kršenje zdravstvenih propisa. Vidjeti paragrafe 55 – 57 presude.</p> <p>Prema mišljenju Suda, kompanija aplikant nije snosila pretjerani teret zbog odbijanja da joj se dodjeli naknada za klanje stoke.</p> <p>Nije utvrđena povreda prava na imovinu iz člana 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju.</p>
<p>Član 3.</p>	<p>A v. Russia, no. 37735/09</p> <p>12. novembar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Hapšenje osobe uz upotrebu sile u prisustvu maloljetnog djeteta.</p> <p>Aplikantica je maloljetna osoba. Kada je imala 9 godina u njenom je prisustvu, ispred škole koju je pohađala, nasilno uhapšen njen otac. Nakon što su preduzete određene radnje u predistražnoj fazi protiv službenika koji su izvršili hapšenje, protiv istih nije pokrenut krivični postupak.</p> <p>- Radnje koje su poduzete u predistražnoj fazi od strane nadležnih organa nisu dovoljne da se tužena država oslobodi tereta dokazivanja pred Evropskim sudom za ljudska prava, niti mogu ponuditi dokaze koji bi mogli dovesti u sumnju vjerodostojnost tvrdnji aplikantice da je bila izložena nasilnom hapšenju oca, zbog čega Sud smatra da je ova činjenica utvrđena (paragraf 66 presude).</p> <p>- Pozitivna obaveza države prema članu 3. Konvencije da zaštiti dijete tokom hapšenja roditelja (paragraf 67 presude). Interesi maloljetnika trebaju se uzeti u obzir prilikom planiranja i provođenja operacija vlasti protiv roditelja (vidi također Gutsanovi v. Bulgaria, br. 34529/10, paragraf 132, ECHR 2013).</p> <p>Ljudsko dostojanstvo i zaštita najboljeg interesa djeteta (paragrafi 55, 56 i 67 presude). Vidi također Pravilo 8 Preporuke Komiteta Ministara o djeci čiji su roditelji na izdržavanju kazne zatvora (CM / Rec (2018) 5).</p> <p>Utvrđena povreda proceduralnog i materijalnog aspekta člana 3. Konvencije (zabrana mučenja).</p>

<p>Član 6.</p>	<p>Adamčo v. Slovakia, no. 45084/14</p> <p>12. novembar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Osuđujuća presuda utemeljena u odlučujućem stepenu na izjavama saučesnika.</p> <p>Aplikant je optužen u kontekstu izvršenja naručenog ubistva, prvo što je dovezao izvršioca ubistva na mjesto zločina, a zatim što je bio i sam izvršilac. Nakon što je dva puta oslobođen na prvom stepenu, na trećem suđenju je konačno osuđen za ubistvo, pri čemu su presudne bile izjave svjedoka M.</p> <p>M je bio navodni saizvršilac u naručenom ubistvu (optužen je za to krivično djelo, kao i za još jedan slučaj ubistva). M je sa tužiteljstvom sklopio sporazum o priznanju krivnje kojim je osigurao da neće biti procesuiran ni za jedno ubistvo.</p> <p>Aplikacija je podnesena zbog navodne povrede prava na pravično suđenje iz člana 6. Konvencije (krivičnopravni aspekt) jer se presuda u odlučujućem dijelu oslanjala na M-ove dokaze.</p> <p>Sporazum o priznanju krivice u korist saučesnika i odgovarajuće zaštitne mjere kako bi se osigurala cjelokupna pravičnost postupka (v. predmet Habran and Dalem v. Belgium, br. 43000/11 i 49380/11, 17. januar 2017. godine). Pogledajte sudsku praksu i faktore koji se procjenjuju u takvoj situaciji u vezi izjava saučesnika kao dokaznog sredstva u krivičnom postupku (paragrafi 53 - 71 presude).</p> <p>Vidi takođe neuspjeh da se aplikant obavijesti o observacijama tužilaštva.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. Konvencije.</p>
----------------	--	---

Sedmični pregled sudske prakse
18. – 22. novembar 2019. godine

Član	Predmet	Razvoj sudske prakse
<p>Član 3.</p> <p>Član 5.</p>	<p>Ilias and Ahmed v. Hungary, br. 47287/15</p> <p>21. novembar 2019.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Imigracije.</p> <p>Kratkotrajno zatvaranje tražilaca azila u tranzitnoj kopnenoj zoni dvadeset i tri dana i njihovo naknadno izručenje u zemlju Vijeća Evrope (Srbija) za koju se pretpostavlja da je sigurna, bez ispitivanja osnovanosti njihovih zahtjeva za azil.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Član 35 st. 1 Konvencije: Dopustivost aplikacije sa aspekta poštivanja šestomjesečnog roka. Da li je aplikacija podnesena Sudu na vrijeme (paragrafi 79 do 89 presude). - Argument tužene Vlade, da je država postupala u skladu s pravom EU, ograničila je nadležnost Suda (vidi paragrafe 95 i 96 presude). - Član 3: Proterivanje tražilaca azila. Dužnost države koja vrši protjerivanje u slučajevima kad se tražitelj azila protjeruje u treću zemlju bez ispitivanja osnovanosti zahtjeva za azil (paragraf 128 i slijedeći paragrafi). Priroda i sadržaj dužnosti da se osigura da je treća zemlja „sigurna“ (paragraf 139 i slijedeći paragrafi). - Uslovi u tranzitnoj zoni kopnene granice. Ranjivost tražilaca azila (paragrafi 132 do 193 presude). - Primjenjivost člana 5. i posebno, da li je zatvaranje aplikanta u ovoj tranzitnoj zoni predstavljalo ograničenje slobode kretanja ili lišavanje slobode, i faktori koje treba uzeti u obzir u takvoj situaciji (paragrafi 201 i slijedeći paragrafi). Nova situacija (vidi paragraf 219 presude). <p>Utvrđena povreda člana 3. Konvencije zbog aplikantovog protjerivanja u Srbiju.</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 3. Konvencije u pogledu uslova života u Rösčke tranzitnoj zoni.</p> <p>Dio aplikacije u pogledu navodne povrede člana 5. st. 1 i 4 Konvencije proglašena je nedopuštenom.</p>
<p>Član 3.</p> <p>Član 5.</p>	<p>Z.A. and Others v. Russia, br. 61411/15 i dr.</p> <p>21. novembar 2019.</p> <p>Veliko vijeće</p>	<p>Imigracije.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Pitanja primjene i poštivanja člana 5., stav 1., u kontekstu zatvaranja stranaca u aerodromskoj tranzitnoj zoni. Pogledajte faktore koje treba uzeti u obzir kako bi se razlikovalo ograničenje slobode kretanja i lišavanje slobode u kontekstu zatvaranja stranaca u aerodromskoj tranzitnoj zoni, koji se takođe primjenjuju i na prihvatne centre za identifikaciju i registraciju migranata (paragrafi 138 i slijedeći paragrafi). - Član 5. stav 1. f): Zadržavanje tražitelja azila u zonu tranzita na aerodromu duži vremenski period. Vidi i dodatne faktore koji su pogoršavali situaciju aplikanta u ovom predmetu: paragrafi 165-170 presude. - Član 3: zatvaranje stranaca i tražilaca azila. Poteškoće oko prijema migranata i tražilaca azila prilikom njihovog dolaska na velike međunarodne aerodrome. <p>Utvrđena povreda člana 3. i člana 5. st. 1 Konvencije.</p>

<p>Član 10</p>	<p><u>Nejdet Atalay v. Turkey</u>, br. 76224/12</p> <p>19. novembar 2019.</p> <p>Odjel II</p>	<p>Sloboda izražavanja.</p> <p>Aplikant je učestvovao u sahrani četiri člana terorističke organizacije PKK-a koja su ubijena tokom sukoba s policijom. Tokom sahrane na jakni je nosio slike pokojnika. Proglašen je krivim za krivično djelo propagiranja rada PKK-a i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 10 mjeseci. Prema ocjeni suda, podržao je zahtjeve demonstranata i učestvovao je u njihovim nezakonitim akcijama.</p> <p>Da li je navedeno dovoljan razlog za donošenje osuđujuće presude imajući u vidu test proporcionalnosti iz člana 10. Konvencije. Pogledajte paragrafe 20 i 21 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 10. Konvencije (sloboda izražavanja).</p>
<p>Član 6</p>	<p><u>Alminovich v. Russia</u>, br. 24192/05</p> <p>22. oktobar 2019. (otpremljena 21. novembra 2019.)</p> <p>Odjel III</p>	<p>Karakter postupka pred Ustavnim sudom.</p> <p>Pravo na pravično suđenje (građanskopravni aspekt).</p> <p>Prihvatljivost aplikacije prema članu 6. na postupke pred Ustavnim sudom.</p> <p>Postupak pred Ustavnim sudom se zadržao na razini razmjene pisama sa sekretarijatom Suda. Primjer postupka koji nije direktno „presudan“ za građansko pravo aplikanta.</p> <p>Nedopustiva aplikacija.</p>
<p>Član 3</p>	<p><u>T.K. and S.R. v. Russia</u>, br. 28492/15 i 49975/15</p> <p>19. novembar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Da li postoji rizik od nehumanog tretmana u slučaju izručenja u Kirgistan?</p> <p>Aplikanti su državljani Uzbekistana koji se žale zbog predloženog izručenja u Kirgistan. Nakon međuetničkih sukoba u Kirgistanu 2010. godine, Sud je nedavno u 2015. godini zaključio da je rizik od zlostavljanja u slučaju izručenja etničkih Uzbeka u Kirgistan takav da zahtijeva zaustavljanje takvih izručenja.</p> <p>Opća situacija u Kirgistanu: vodeći slučaj za preispitivanje datog pristupa (vidi posebno paragrafe 85-88 presude). Lična situacija aplikanta: kvalitet i pouzdanost uvjerenja koje su pružile vlasti Kirgistana (vidi paragrafe 99-106 presude).</p> <p>Nije utvrđena povreda člana 3. u slučaju izručenja aplikanta u Kirgistan.</p>
<p>Član 11</p>	<p><u>Obote v. Russia</u>, br. 58954/09</p>	<p>Sloboda "mirnog okupljanja".</p> <p>Aplikant i još šest osoba učestvovali su u onome što je aplikant opisao kao „flash mob“ (stojanje na mostu u Moskvi, s praznim komadom papira i zaljepljenim ustima). Osuđen je za administrativni prekršaj i morao je platiti novčanu</p>

	<p>19. novembar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>kaznu u iznosu od 22 EUR, mada je u postupku tražio da se razlikuje "flash mob" od "javnog događaja", koji je pokriven Zakonom o upravnim prekršajima.</p> <p>Aplikant se žali zbog navodne povrede člana 11. (Sloboda okupljanja i udruživanja) zbog okončanja „flash moba“ i osude.</p> <p>- Prigovor Vlade prema članu 35. stav 3. (b) Konvencije: da li je aplikant pretrpio „značajne posljedice“ u ovom specifičnom kontekstu prava na slobodu okupljanja: vidjeti paragrafe 28-32 presude.</p> <p>- Autonomni pojam "mirnog okupljanja" iz člana 11. Konvencije (vidi premet Navalnyy v. Russia [Veliko vijeće], paragrafi 98-103 presude): vidi paragraf 35 presude.</p> <p>Utvrđena povreda člana 11. Konvencije.</p>
<p>Član 1</p> <p>Član 3</p> <p>Član 5</p> <p>Član 6</p> <p>Član 11</p>	<p>Razvozhayev v. Russia and Ukraine and Udaltsov v. Russia, br. 75734/12 i 2 dr.</p> <p>19. novembar 2019.</p> <p>Odjel III</p>	<p>Učešće u protestima. (Ne)efikasnost istrage. Iskaz saoptuženog.</p> <p>Predmet vezan za „Marš miliona“ (protest u Moskvi u maju 2012. godine protiv predsjedničkih izbora); dvije osobe osuđene za podsticanje demonstracija. Prvi aplikant je tvrdio da su ga oteli u Kijevu i maltretirali neidentifikovani pojedinci prije nego što su ga bez njegovog pristanka priveli u Rusiju.</p> <p>- Član 1: Pitanje jesu li pritužbe prvog aplikanta o njegovoj otmici / zlostavljanju bile kompatibilne <i>ratione loci</i> u pogledu obje tužene države;</p> <p>- Navodi o otmici i zlostavljanju od strane neidentificiranih pojedinaca i proceduralne garancije iz člana 3. i 5. Konvencije.</p> <p>- Član 6. (krivičnopravni aspekt): može li pretjerano intenzivan raspored sudskih ročišta pokrenuti pitanje eventualne povrede iz člana 6. (neadekvatni uslovi za pripremu odbrane, član 6. stav 3. (b)) u nedostatku pitanja iz člana 3. (vidi paragraf 254 presude - uporedi sa predmetom Yaroslav Belousov v. Russia). Predmet protiv bivšeg saoptuženog razdvojen je od predmeta protiv aplikanta, jer je on zaključio sporazum o priznanju krivice po ubrzanom postupku: može li se prvostupanjski sud u slučaju protiv aplikanta osloniti na njegov iskaz (vidi paragrafe 244-246 presude) .</p> <p>- Član 11.: Mogu li se namjerna djela nasilja tokom protesta (poput razbijanja policijskog kordona koji je doveo do daljnjih sukoba) podvesti pod pojam „mirnog okupljanja“ zagarantovanog članom 11. Konvencije (vidi paragrafe 282-285 presude)?</p> <p>Utvrđena povreda člana 3. i 5. Konvencije zbog neuspjeha u provođenju efikasne istrage o navodima prvog aplikanta o nezakonitom lišenju slobode i nečovječnom i ponižavajućem postupanju.</p> <p>Nema povrede člana 5. st. 1 od strane Rusije u pogledu drugog aplikanta.</p> <p>Utvrđena povreda člana 5. st. 3 od strane Rusije u pogledu oba aplikanta.</p>

		<p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 od strane Rusije u pogledu oba aplikanta zbog činjenice da je osoba "L" svjedočila u predmetu protiv aplikanta nakon njene osude u razdvojenom i ubrzanom postupku na osnovu sporazuma o priznanju krivnje, bez da je obezbjeđeno kontradiktorno raspravljanje.</p> <p>Utvrđena povreda člana 6. st. 1 i 3 (b) od strane Rusije u pogledu prvog aplikanta zbog pretjerano intenzivnog rasporeda suđenja i dugotrajnih zatvorskih premještaja, te člana 6. st. 1. i 3. (b) i (c) Konvencije zbog njegovog zatvaranja u staklenoj kabini u sudnici.</p> <p>Utvrđena povreda člana 8 u odnosu na prvog aplikanta.</p> <p>Utvrđena povreda člana 11., te člana 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju u odnosu na drugog aplikanta.</p>
--	--	--